Váš BERAN mládež

Aktuální měsíce mládeži nepřejí, Berani však pokračují v rámci možností alespoň tréninku na dálku.

Naše programy

Novinkou letošního roku jsou tzv. mládežnické programy, které mladí Berani připravují na jarní a letní měsíce. Široká nabídka bude zahrnovat kempy, tábory či různé tréninkové balíčky.

Vzdělávání hráčů

Vizí zlínské Akademie je nabídnout svým členům víc než hru. Nejstarší hokejisté by měli během svého působení v klubu získat pohled na lední hokej i z pozice trenéra nebo rozhodčího.

Bazar výstroje

Vyrostlo vaše dítě z hráčské výstroje? Na webových stránkách klubu máte možnost nabídnout nepoužívané vybavení ostatním. Společně tak můžeme udělat hokej o něco dostupnějším.

BERANI ZLÍN

OBSAH
ÚNOR 2021

04 **ÚVODNÍ SLOVO ONDŘEJE VESELÉHO**
Asistent manažera mládeže se zaměřením na přípravky a žáky hovoří o současné situaci a nejbližších plánech klubu.

06 **HOKEJOVÉ LÉTO VE ZLÍNĚ**
Aktuální přehled mládežnických programů, které Berani nově připravují na jarní a letní měsíce.

08 **TĚŠÍ MNE, KDYŽ MÁ HRÁČ RADOST Z DOVEDNOSTI**
Rozhovor s trenérem Davidem Macharáčkem, který vede zlínské páťáky a jako asistent působí také u čtvrté třídy.

11 **O BRANKÁŘSKÉ VÝCHOVĚ VE ZLÍNĚ**
Trenéři Petr Tuček a Luboš Horčička popisují, jak funguje výchova brankářských nadějí v našem klubu.

14 **VIZE AKADEMIE: NABÍDNOUT VÍC NEŽ HRU**
Mladí Berani plánují své nejstarší členy nejen hráčsky rozvíjet, ale také hokejově vzdělávat a rozšiřovat jim obzory.

19 **BAZAR HOKEJOVÉ VÝSTROJE**
Na webových stránkách klubu mohou rodiče nabídnout ostatním hokejové vybavení, pro které již nemají využití.

Vydavatel
Berani Zlín, s. r. o.
Březnická 4068, Zlín

Šéfredaktor
Vojtěch Jurák

Redakce
Vojtěch Jurák, Lukáš Kapinus

Grafika a sazba
Libor Kožík

Kontakt na redakci
jurak@beranizlin.cz

Fotografie
Vojtěch Jurák, Libor Kožík
Jiří Zaňát, David Peška,

Korekce
Veronika Kožíková

Veselý Ondřej úvodním slovem

Vážení rodiče a milí čtenáři,

všichni jsme doufali, že v době, kdy čtete tyto řádky, se bude mládežnická sezona pozvolna vracet k normálu. Bohužel tomu tak zatím není. Snažíme se proto s trenérským týmem stále hledat možnosti a způsoby, jak s dětmi co nejlépe pracovat alespoň na dálku.

Zatímco na podzim jsme natáčeli a posílali různé trenérské výzvy, které měly kluky motivovat a rozvíjet, v těchto týdnech jsou naše online schůzky zaměřené více na domácí cvičení. Podoba tréninků je přizpůsobena jednotlivým věkovým kategoriím.

U mladších se věnujeme především cvikům, které rozesíláme ve formě videoukázek. Kluci ve starších ročnících si navíc zkouší „roli trenéra“, takže předcvičují a prezentují cviky ostatním. To vše se děje v reálném čase. Tímto způsobem je vedeme k tomu, aby nad trénováním víc přemýšleli. Do toho jim my trenéři posíláme ještě různá zadání, plány a týmové výzvy.

Za normálních okolností by v únoru sezona vrcholila, takže na současném stavu není snadné hledat pozitiva. Jedno mě však přece jen napadá – děti začaly v těchto dnech trávit více času venku. Kluci nám při schůzkách vykládají o zážitcích z bobování, dokonce jsem viděl několik hřišť, jak se na ně stříká voda a připravují kluziště. Připomíná mi to dobu, kterou jsme zažili my dřív.

Jednou z novinek posledních týdnů jsou online schůzky s rodiči. I když se teď nemůžeme potkávat, chceme vám předávat více informací o tom, co děláme a co plánujeme, a také dát prostor na dotazy a názory. V lednu jsme tyto online schůzky rozjeli u nejmladších ročníků a postupně hodláme přidávat i starší výběry.

Jsme rádi, že se nám daří držet se plánu a připravovat řadu aktivit na jarní a letní měsíce. Pevně doufáme, že nám aktuální nelehká situace dovolí jejich realizaci. Naším dlouhodobým záměrem je celoroční trénování na ledě, a to nejen letos, ale i v dalších letech. Od srpna do konce dubna ve standardním sezónním režimu a v květnu a červnu v omezenějším v kombinaci s letní přípravou.

Zároveň nám to umožní organizovat i další aktivity nad rámec běžné klubové činnosti . Od května spouštíme tzv. mládežnické programy, o kterých se více dočtete na dalších stranách newsletteru. Aktuální nabídku s potřebnými informacemi najdete také na webových stránkách našeho klubu.

Součástí mládežnických programů budou také dva příměstské tábory („OFF-ICE“ a „ON-ICE“) zaměřené na pohyb a zábavu. Ty se uskutečnily už loni a osvědčily se. S trenéry se proto velmi těšíme na druhý ročník.

Přeji vám všem příjemné čtení a pevné zdraví,

Ondřej Veselý, asistent manažera mládeže

Mládežnické programy: HOKEJOVÉ LÉTO ve Zlíně

Hokej se ve Zlíně stává celoročním sportem, ledová plocha bude letos fungovat také v jarních a letních měsících. Tato novinka umožní mladým Beranům nazout brusle už během přípravy na sezonu, na své si však přijdou i ti, kdo chtějí udělat pro sebe něco navíc. Představujeme vám nabídku nových mládežnických programů klubu.

Vedle standardní tréninkové činnosti připravují Berani na jaro a v léto řadu akcí a aktivit, které nesou souhrnné označení „mládežnické programy". Pestrá nabídka už nyní zahrnuje hokejové kempy, turnaje a příměstské tábory a v dalších týdnech se ještě rozroste například u různé typy tréninkových balíčků.

„Sledujeme, že řada mladých kluků má zájem se rozvíjet a zlepšovat ještě nad rámec klubových tréninků. Chceme jim v tom pomoct a zároveň umožnit, aby nemuseli dojíždět za ledem někam daleko," přibližuje manažer mládeže Tomáš Valášek ideu programů.

„Už před covidem jsme plánovali celoroční provoz ledu na našem stadionu a prodloužení klubové sezony do konce dubna. Pandemie paradoxně tento proces trochu urychlila, i s ohledem na přerušený ročník se led v létě ukázal prakticky jako nutnost," pokračuje Valášek.

Konkrétní nabídku programů klub postupně zveřejňuje od poloviny prosince na svých stránkách a na sociálních sítích. Na jednotlivé akce je také možné uplatnit dárkové poukazy Beranů, ty jsou k dispozici ve čtyřech hodnotách – 500 Kč, 1 000 Kč, 2 000 Kč a 5 000 Kč.

Hokejový i pohybový rozvoj dětí

Programy poskytnou dětem a mládeži aktivní využití času, což je v současné době, která sportování příliš nepřeje, snad ještě důležitější než kdy jindy. Na všeobecný pohybový rozvoj budou zaměřené příměstské tábory, jejichž program slibuje pestrou škálu aktivit, cvičení a her.

Programů se mohou zúčastnit nejen mladí Berani, ale i členové jiných klubů (případně veřejnost), kteří chtějí léto prožít aktivně a sportovně růst i mimo sezonu. Dětem a mládeži se budou věnovat trenéři zlínského klubu, na brankářském kempu bude přítomen také gólman A-týmu Daniel Huf.

„Vedle hokeje budou mít účastníci možnost se seznámit i s dalšími sporty, minulý rok měly velký úspěch třeba tenis nebo ping pong. To vše ve skupině kamarádů různého věku, takže se děti mohou učit i od sebe navzájem," říká zlínský trenér a vedoucí táborů David Macharáček.

Žákovské a brankářské kempy budou zase klást důraz na trénink hokejových dovedností účastníků, programové bloky se budou konat na ledě i na suchu.

„Naším cílem je vyzdvihnout individualitu každého gólmana. Podrobně se budeme věnovat brankářským činnostem, budeme rozvíjet v dětech jejich přirozenost a podpoříme nácvik brankářských technik," vysvětluje náplň brankářských kempů trenér Petr Tuček.

Aktuální nabídka mládežnických programů:

Brankářské kempy (jednodenní)

- termíny: 1. května a 5. června 2021
- pro brankáře ročníků 2013 až 2005
- cena: 1 500 Kč
- kontaktní osoba: Petr Tuček (tucek@beranizlin.cz, 777 144 283)

Žákovské kempy (týdenní)

- termíny: 19. – 23. a 26. – 30. července 2021
- pro hráče i brankáře ročníků 2010 až 2007
- cena: 7 000 Kč pro členy zlínského klubu, 8 000 Kč pro ostatní
- kontaktní osoba: Lubomír Konečný (konecny@beranizlin.cz, 736 128 121)

Příměstský tábor OFF-ICE (týdenní)

- termín: 5. – 9. července 2021
- pro děti od ročníku 2015
- cena: 3 500 Kč
- kontaktní osoba: David Macharáček (macharacek@beranizlin.cz, 737 942 725)

Příměstský tábor ON-ICE (týdenní)

- termín: 12. – 16. července 2021
- pro děti od ročníku 2014
- cena: 5 000 pro členy zlínského klubu, 6 000 pro ostatní
- kontaktní osoba: David Macharáček (macharacek@beranizlin.cz, 737 942 725)

Turnaje 3 na 3

- termín: duben až červen 2021
- pro hokejisty ročníků 2013 až 2007
- Startovné: 3 000 Kč za tým
- kontaktní osoba: Radek Pšurný (psurny@beranizlin.cz, 775 614 792)

Dále klub připravuje různé typy zaměřených tréninků a tréninkových balíčků, jedná se také o aktivitách pro dospělé či pro amatéry. Aby vám nic neuniklo, sledujte naše sociální sítě, klubový informační systém nebo sekci Mládežnické programy na našich webových stránkách.

Těší mne, když má hráč radost z nové DOVEDNOSTI

Se zlínskými Berany je David Macharáček spjatý prakticky od dětství. Hokejově v klubu vyrostl, a když na konci juniorského věku ukončil hráčskou kariéru, vrátil se do něj brzy jako trenér. V současnosti vede 27letý kouč zlínské páťáky a jako asistent působí také u čtvrťáků.

S hráči jste teď v kontaktu přes internet, je náročnější udržet pozornost dětí skrz video než při tréninku na ledě?

Nezáleží na tom, zda se scházíme přes video, nebo osobně na ledě. Pokud vás činnost nebude bavit nebo ji prostě nebudete chtít dělat, nevěnujete jí nikdy příliš pozornosti. Určitě se nikdy nezavděčíme všem, ale to je, myslím, normální.

V tréninku přes internet je proces ještě víc než kdy jindy na samotném hráči a jeho nastavení. Důraz na samostatnost hráčů klademe pořád a nějaké vyžadování si pozornosti není naším cílem. Chceme, aby trénink přes internet byl výzvou k tomu, aby se k nám hráči připojili.

Popsal byste, jak v těchto týdnech vypadají videoschůzky vašeho výběru?

Momentálně se scházíme dvakrát týdně ve večerních hodinách, abychom hráčům příliš nenarušovali denní program. I tak se stalo, že kluci dobíhali na videokonferenci z venku, což je takový paradox této doby, kdy děti ve větší míře opět objevují pohyb venku a my je voláme zpět k počítačům. Vůbec nám nevadí, když někdo upřednostní venkovní pohyb před účastí na videokonferenci.

Jak dlouho videoschůzky trvají a co je jejich náplní?

Na začátku dáváme hráčům prostor k vyjádření se před ostatními. Mohou nám říct v podstatě cokoliv. Většina mluví o tom, jaký měli den nebo kde byli na výletě. Nestydět se mluvit nahlas před ostatními je velmi užitečná dovednost, proto takto pracujeme i v běžném režimu tréninků.

Poté spolu cvičíme to, co hráči znají už z dřívějška. K tomu jim posíláme také nové cviky. Hráči mají rovněž připraveny své cviky, které nám představí. Čas jsme postupně zkrátili a snažíme se držet mezi 30–40 minutami videokonference a být efektivní. Kdo má chuť a nemá další povinnosti, může se samozřejmě zdržet déle.

Přiblížil byste, jaké typy cviků s dětmi děláte?

Spíš než klasická drilová cvičení, která mohou hráči provádět bez naší účasti, jde o cviky koordinační a balanční se všedními předměty. Ty doplňujeme ještě o pohybové hádanky. Velký dík patří také rodičům, kteří jako největší vzor pro své dítě nyní přebírají velkou část zodpovědnosti za pohyb svých dětí na sebe.

V klubu vedete jako hlavní trenér pátou třídu. Co je pro tuto kategorii typické?

Největší výzvou pro hráče této kategorie je přechod z poloviční hrací plochy na celé hřiště. Jednou z dovedností, kterou v této kategorii rozvíjíme, je prostorová orientace na hřišti. Vše je pro ně najednou vzdálenější. Proto se zabýváme různými detaily v bruslení.

Na hřiště už nenaskakují pouze ve třech, ale v pěti. Vše dohromady tvoří prostor pro rozvíjení součinnosti a zároveň i individuálních dovedností hráčů. Potřeby jednotlivých hráčů jsou samozřejmě také velmi individuální. Pořád jsou děti, zároveň se začíná tvořit jejich hráčská osobnostní stránka.

Jak se vám s kluky kolem deseti let pracuje?

U této kategorie je super, že stále mohu pozorovat na hráčích spontánní emoce. Mám radost, když vidím pozitivní reakce a těší mě, když se hráčům podaří objevit nějaký nový prvek nebo dovednost. Na druhou stranu jsem rád i za ty

„U této kategorie je super, že stále mohu pozorovat na hráčích spontánní emoce. Mám radost, když vidím pozitivní reakce a těší mě, když se hráčům podaří objevit nějaký nový prvek nebo dovednost.“

opačné reakce – můžeme se z nich totiž poučit do dalších tréninků.

Vy sám jste zlínskou mládeží prošel. Jak vzpomínáte na doby, kdy jste jako dítě chodil pravidelně na zimák?

Ta doba je už hodně vzdálená. Hokej samotný se dost změnil, zato prostředí zlínských hal je stále stejné. Když jsem s hokejem začínal, těšil jsem se na každý trénink a bavilo mě to.

Postupem času se situace měnila a já jsem chodil na zimák spíš kvůli kamarádům než kvůli hokeji a ztrácel jsem chuť na sobě víc pracovat. Dospělo to do fáze, že jsem na konci juniorského věku několikrát nahlédl do dospělého hokeje v nižších soutěžích, kde jsem neviděl budoucnost. Pak jsem s hokejem skončil.

Se Zlínem jste vyhrál extraligu staršího dorostu. Věřil byste, že tomu bude letos v dubnu už deset let?

Vlastně i docela věřil.

Co se vám vybaví jako první při vzpomínkách na titul, na závěrečný turnaj, na sezonu?

Jako první se mi vybaví trenérské duo Zdeněk Čech a Miroslav Pagáč. Závěrečný turnaj se konal ve Velkých Popovicích v malé hale, kde na části kluziště moc nefungovalo chlazení. Povedlo se nám tehdy na turnaji vyhrát všechny zápasy. Ale na sezonu si popravdě už moc nevzpomínám.

Jak jste se později po skončení kariéry dostal k trénování?

Stálo za tím mé vlastní neuspokojení z toho, co jsem s hokejem při obětování obrovského množství práce a hlavně času jako hráč zažil. To jsem si ale uvědomil až s odstupem.

Moji bývalí spoluhráči později pomáhali jako asistenti trenéru Tomáši Jankovičovi u školy bruslení. Když vyprávěli, co s dětmi na ledě dělají, napadlo mě, že chodit do hokeje nemusí být takové, jaké si pamatuji. Že mám chuť se na procesu výchovy mladých sportovců podílet. Následně jsem na zimáku trávil víc a víc času, a to s úplně jiným zaujetím než jako hráč.

Kde jste nabíral první zkušenosti a vzdělání?

První zkušenosti jsem sbíral po boku Tomáše Jankoviče a mých spoluhráčů, později po boku Petra Čajánka. Všem velmi děkuji, že mi pomohli změnit pohled na hokej a přemýšlet o něm trochu jinak.

Dá se tedy říct, že vám dnes při trénování pomáhají vzpomínky na vlastní hráčská léta?

Stoprocentně ano. Jak už jsem zmínil, je to jeden z hlavních důvodů, že nyní trénuji.

Co jsou podle vás důležité vlastnosti pro mládežnického trenéra? Mají i trenéři nějaké své vzory?

Pro mě jsou to trpělivost, upřímnost, důslednost, tolerance a taky ochota přijmout požadavky a potřeby hráčů a přenést je do tréninkového procesu. Jo a taky zůstat sám sebou. Hráči hned poznají, že na ně zkoušíte něco, co nejde přímo z vás. Jestli mají trenéři vzory, na to se musím svých kolegů zeptat. Já osobně žádný trenérský vzor nemám.

V minulé sezoně jste se zúčastnil krátké trenérské stáže ve Švýcarsku. Jak obohacující to byla zkušenost?

Podívat se do Švýcarska byl takový můj malý sen. Ten se mi splnil díky přítelkyni, která tam strávila jeden studijní semestr, ale nevěřil bych, že se mi splní i díky hokeji. Potvrdilo se mi, že atmosféra prostředí má velký vliv na fungování klubu. Celková provázanost menších klubů v regionu s velkými mě zaujala stejně jako propojení hráčova osobního a sportovního života.

Snad všichni v mládežnickém prostředí už netrpělivě vyhlíží návrat na led. Jak se vy sám těšíte, až k tomu dojde? Co vám nejvíc chybí?

Velmi se těším, nejvíc mi asi chybí ten pocit sklouznutí se na ledě a hraní her s týmem. Doufám, že počasí dovolí projet se alespoň po přírodním ledě. Vím, že hráči využívají různých možností soukromých projektů, jak se dostat na led, a za to jsem velmi rád.

Zároveň nám všem tato výluka dává prostor přemýšlet a nám trenérům v klubu se i soustředit na organizační a teoretické stránky, na které se během standardní sezony tolik nedostane.

Přeskoč, podlez, chytni. O VÝCHOVĚ BRANKAŘŮ

V minulosti ve Zlíně hokejově vyrostla celá řada kvalitních gólmanů, ostatně dnes střeží brankoviště A-týmu výhradně odchovanci klubu, a to už druhou sezonu po sobě. Kdo se dnes o mladé nadějné gólmany Beranů stará? A jak funguje v klubu jejich výchova?

Tým brankářských trenérů aktuálně tvoří Petr Tuček, Luboš Horčička a Richard Hrazdíra. Zaměření každého z nich je trochu jiné, navzájem se však doplňují. **„Říša Hrazdíra se stará o juniory a jejich přechod do A-týmu. Spolupracuje s Lubou Horčičkou, který má pod palcem týmy Akademie – tedy juniory a dorost,“** vysvětluje Tuček.

„Mladším klukům se věnuju hlavně já, jde o gólmany od třetí třídy do přechodu mezi deváťáky a dorostem. V žákovských kategoriích mi ještě pomáhá Lubo Horčička, ten má šesťáky a osmáky,“ pokračuje dále Tuček.

Brankářská příprava v klubu začíná zhruba od druhé, třetí třídy, v nejmladších ročnících však nemusí být ještě pevně dané, kdo se navlékne do výstroje a půjde chytat puky. **„Shodli jsme se, že střídání postů u dětí je lepší. Do páté třídy se ve Zlíně kluci v brance mohou točit, od šesté třídy dál už jsou brankáři stálí,“** říká bývalý gólman se zkušenostmi z Česka i zahraničí.

„Samozřejmě někteří už od prvních chvil ví, že chtějí být brankáři, takže s nimi pracujeme. Ale když kluk zrovna nechytá zápas, je zbytečné, aby stál. To ať raději nastoupí do pole jako hráč.“

Špatní bruslaři do branky? Přežitek

Příprava brankařů je složená z týmových tréninků a brankářsky zaměřených tréninků (na ledě i na suchu), kterým se v klubu říká brankářské speciálky.

„Přípravu s týmem mají hoši pořád, do toho jim vstupujeme ještě my se speciálkami a tělocvičnou navíc. U juniorky a dorostu je toho brankářského rozcvičování ještě více – dá se říct, že skoro před každým tréninkem jsou gólmani s Lubou Horčičkou v tělocvičně,“ přibližuje Tuček.

„Když jsou kluci na ledě se svým týmem, trenéři nám dají třeba deset, patnáct minut, během kterých máme čas se brankářům věnovat. Můžeme tak zařadit nějaká cvičení na bruslení nebo na střelbu, poradit jim s postavením a podobně,“ doplňuje Horčička, další z brankářských trenérů zlínské mládeže.

Horčička i Tuček se shodují, že jednou z klíčových dovedností pro gólmany je bruslení.

Kladou proto na něj velký důraz při vedení svých svěřenců.

„Dřív se říkalo, že kdo špatně bruslí, půjde do branky. To je ale špatně. I když se to nezdá, kluk toho v brance během zápasu nabruslí strašně moc. Potřebujeme proto po bruslařské stránce kvalitně připraveného kluka, který prošel školou bruslení. Této činnosti se tradičně hodně věnujeme také v prvních měsících sezony,“ upozorňuje Tuček.

Bruslení je tedy důležitým základem, na němž pak brankářské řemeslo dále staví – hokejisté postupně rozvíjí pohybové možnosti, přechody do slajdu, postavení, zajíždění do branky a podobě. Když zlínští trenéři učí mladé gólmany těmto činnostem a herním dovednostem, využívají svých zkušeností z vlastních kariér i metodiky Českého hokeje či poznatků z různých kempů a seminářů.

Kotoul vpřed, kotoul vzad

Čím jsou brankáři starší, tím více se jejich příprava odlišuje od hokejistů v poli. **„Zhruba do páté, šesté třídy se kluci účastní týmové rozcvičky před zápasem, později přechází na svou vlastní – ta je individuální, každý brankář ji má přizpůsobenou sobě na míru,“** říká Tuček.

Trenéři svým svěřencům doporučují zejména cvičení s tenisáky, různé způsoby zahřátí a důkladné protažení. Gólmani se v brance pochopitelně hýbou úplně jinak než hráči v poli, takže musí být správně připravení.

Pohybová pestrost a jinakost se dále projevují ve skladbě brankářsky zaměřených tréninků, konkrétní náplň těchto tréninků se liší podle věkové kategorie.

„V tělocvičně hodně cvičíme obratnost a koordinaci pohybu. Klukům například chystáme dráhy, kde musí během jedné série přeskočit překážku, jinou podlézt, do toho udělat kotoul vpřed a vzad, prásknout s sebou o zem, vyskočit, pohodit si tenisáky o zeď nebo proběhnout nějaký slalom,“ popisuje Horčička.

Často používanou aktivitou je také žonglování, při němž mladí brankáři vedle koordinace těla trénují také rytmus, postřeh a soustředění.

Jedním ze stěžejních prvků současného hokeje je rychlost. Té se musí přizpůsobit i gólmani a jejich trenéři. **„Snažíme se kluky učit, jak být dobře a včas nastavení proti puku. Hra se v posledních letech velmi zrychlila, od brankáře se proto očekává, že dobře bruslí, bleskově reaguje na situaci, jde okamžitě na led i z ledu nahoru... zkrátka že je rychlý a mrštný.“**

Rychlost pohybu však není vše, podle Horčičky je také důležité umět s ní správně naložit. **„Všímám si, že současní brankáři se často snaží řešit situace s ledovým klidem – ze všeho nejdřív šanci soupeře ustát a zahrát dobře pozičně. Ale jakmile jsou nuceni jít do akce, jejich pohyb je po všech stránkách opravdu velmi rychlý.“**

Zpětná vazba pomáhá

Aby mladí gólmani mohli růst a učit se i z vlastních chyb, dostávají od trenérů zpětnou vazbu nejen na tréninzích, ale i po zápasech. Trenéři brankařů se snaží co nejvíce utkání sledovat naživo, duely Akademie si natáčí a následně analyzují.

„Reporty jsme v klubu zavedli rok, dva zpátky. Základem je, aby kluci popsali góly, které dostali. U starších je to také o uvažování nad tím, co mohli udělat jinak. Myslím, že je dobře, když nad svou hrou takto přemýšlí. Může je to posunout,“ je přesvědčený Tuček.

„Hlavně se staršími kluky pak můžeme chyby nebo inkasované branky rozebrat. Poradit jim, co dělat, aby příště gól nedostali. Hodně nekompromisní je v tomto ohledu video, které používáme u juniorky a dorostu. Tam se chyby neschovají, vidíme je přímo před sebou,“ doplňuje Horčička.

Videa ze zápasů však trenéři natáčeli naposled na začátku října. Od té doby mládežnické soutěže v Česku stojí a čeká se na jejich opětovné spuštění. Současný stav výchovu a rozvoj brankářů značně brzdí, což Tučka i Horčičku mrzí. Se svými svěřenci se tak snaží být v kontaktu alespoň na dálku.

„Kluci jsou ve spojení se svými týmy a trenéry, kontakt ale udržujeme i jako brankáři. Aktuálně to máme nastavené tak, že se vídáme jednou za týden přes video. Brankářům posíláme úkoly a zadání. Chceme po nich, aby se hýbali, trénovali, udržovali si fyzičku, posilovali svým tělem, opakovali postřehová cvičení a podobně,“ popisuje Tuček.

Continental

Poděkování společnosti CONTINENTAL

Zásadní podíl na fungování mládežnické činnosti Beranů mají vedle pracovníků klubu, rodičů nebo města Zlína také naši partneři. Za podporu bychom tímto chtěli poděkovat společnosti Continental Barum Otrokovice.

„Naše firma je s regionem úzce spojená a podpora zlínského hokeje má u nás tradici. Jsme proto rádi, že můžeme svým dílem přispět k výchově Beranů a že pomáháme utvářet podmínky pro rozvoj mladých hokejistů,“ těší Libora Lázničku, jednatele společnosti Continental Barum.

Otrokovická společnost Continental Barum je předním evropským výrobcem pneumatik a ve Zlínském kraji patří s 5200 zaměstnanci k největším zaměstnavatelům. Orientuje se na pláště pro osobní, nákladní i speciální vozidla. Historie výroby sahá až do 30. let minulého století, od roku 1993 je Barum součástí mezinárodní skupiny Continental.

Vize zlínské Akademie: nabídnout mladým VÍC NEŽ HRU

Smyslem Akademie je poskytovat svým členům co nejkvalitnější hokejovou výchovu. V prvé řadě jde samozřejmě o hráčský rozvoj, nemělo by to však končit jen u něj. Pro Berany je stejně důležité také osobní vzdělávání mladých – proto chce klub svým členům poskytnout širší hokejový přesah, hlubší pohled do hry. Pohled na hokej z pozice rozhodčího a trenéra, protože i ti mají ve hře své pevné místo.

V duchu této myšlenky hodlají mladí Berani v blízké budoucnosti začít s uceleným vzděláváním svých nejstarších hráčů. Pokud to situace dovolí, tak už od letošního léta. Členové Akademie během svého působení v klubu postupně projdou školením rozhodčích a trenérským školením.

„Naším cílem je rozšířit hráčům obzory, aby znali i další místa hokejového prostředí, protože jak trenéři, tak rozhodčí jsou nedílnou součástí tohoto sportu. Hráčům to může pomoci v pochopení souvislostí. Zjistí, že každá část hokejového prostředí má svá specifika," vysvětluje sekretář mládeže Tomáš Jankovič.

Plán je takový, že v dorostu projdou hokejisté školením rozhodčích a získají licenci III. třídy – minihokej. V juniorech se pak budou vzdělávat trenérsky a po ukončení školení obdrží licenci C+ mládež.

Absolvování trenérského a rozhodcovského školení pomůže nejen jednotlivci, který díky nim získá nové znalosti a širší vhled do hry, ale i zlínskému klubu jako celku.

Školení rozhodčích III. třídy (minihokeje)

skládá z teoretické a praktické části a je organizováno Zlínským krajským výkonným výborem ČSLH ve spolupráci s lektory Komise rozhodčích ČSLH (většinou jde o bývalé nebo současné extraligové rozhodčí). Závěrečná zkouška se skládá z testu z pravidel ledního hokeje a z bruslařských testů na ledě.

„Pro klub mají tyto aktivity rozhodně smysl. Z krátkodobého hlediska nám to pomůže třeba tak, že budeme moci hráče zapojit jako rozhodčí do zápasů minihokeje nebo budou moci pomáhat jako asistenti s tréninkem malých dětí," přibližuje Jankovič.

„Z hlediska dlouhodobého nám to umožní vychovávat si trenéry, kteří po ukončení kariéry mohou dát přednost trenérské praxi a zapojí se do práce v našem klubu. Vychovávat si trenéry považujeme za stejně důležité jako vychovávat hráče."

Vzdělávání starších hráčů a zapojování je do práce s mladšími dětmi jde ruku v ruce se snahou vytvořit ze zlínské mládeže živou, funkční a provázanou komunitu. **„Vidíme v tom smysl, uvnitř klubu díky tomu vznikají pevnější vazby a pospolitost,"** říká Jankovič.

„V případě rozhodčích budeme mít pro hráče uplatnění na turnajích nebo přátelských zápasech dětí, zároveň to pro ně může být alternativa, pokud se později rozhodnou v hráčské kariéře již nepokračovat," dodává.

Školení trenérů licence C+ mládež

Opět se skládá se z teoretické části, jež se bude konat on-line formou, a z praktické části, kterou hráči budou absolvovat pod vedením lektorů (trenéři v klubu, skills trenéři), regionálního trenéra a manažera ČSLH.

Závěrečná zkouška se uskuteční v klubu pod vedením regionálního trenéra nebo manažera ČSLH.

Odchovanec
Matěj SEBERA

Jablko někdy dopadne daleko od stromu. Bohudík. V případě Matěje SEBERY, syna ligového fotbalového brankáře, to platí obzvlášť. Mladý útočník vpadl do extraligy, zabydlel se v sestavě, připsal si první branku. A ukazuje, že od něj můžeme v budoucnu čekat velké věci.

Jaký je recept na to dostat se z mládeže do áčka?

"Citoval bych Davida Pastrňáka – nejdůležitější je bavit se hokejem, milovat to, nedělat nic na sílu. Samozřejmě je potřeba na sobě makat, přidávat si navíc, pořád se chtít zlepšovat a posouvat."

Otázka na úvod: Jak to, že nejsi fotbalista po tátovi?

Na trénink fotbalu mě táta jednou dotáhl, ale dali mě k nějakým starším klukům a utekl jsem z tréninku s brekem. Něco mi tam asi vadilo, možná mi kluci něco říkali, už přesně nevím, ale pamatuju si dodnes, jak jsem odběhl a křičel, že na tréninku nebudu. Už tam se to zřejmě rozseklo. (smích)

Jaké tedy byly tvé hokejové začátky?

Začal jsem později než ostatní kluci, co začínají ve čtyřech, pěti letech. V první třídě na základní škole jsem šel do přípravky, že si to půjdu vyzkoušet, zabruslit si. S jedním kamarádem, kterého znám odmala, jsme si prošli spoustu sportů společně. Začali jsme tenisem, u toho jsem vydržel dlouho, pak jsme zkusili právě fotbal. A společně jsme přišli i na hokej. Chytlo mě to, trénink jsem vydržel bez breku. (smích). A proklouzal jsem se až sem.

Hokejová máma, nebo táta?

Hodně mě podporovali oba dva rodiče. Na základku jsem chodil s Tomášem Horákem, brankářem, my dva jediní jsme nepřešli na sportovní školu, ale zůstali jsme na jazykovce. Rodiče se vždy střídali, někdy moji, jindy Tomášovi. Po škole hned rychle oběd, na zimák, převléct a trénovat.

Kamarád z dětství, na kterého vzpomínáš nejvýrazněji?

Určitě musím jmenovat toho, se kterým jsem obrážel v dětství všechny sporty, Dana Pospíšila. Známe se odmalička, naše mamky se znaly odmalička. S ním jsem hrál celé dětství, on později odešel na hostování, ale u hokeje zůstal, hraje v Uherském Brodě.

Dál určitě Jirka Suhrada, se kterým jsme teď v Áčku. S ním jsem to prošel celé, až na dobu, kdy byl Jirka dva roky v juniorce ve Finsku. On byl ze začátku útočník, hráli jsme spolu v jedné lajně, až v mladším dorostu ho stáhli do obrany.

Ty jsi byl od začátku útočník, nebo jsi také měnil pozice?

Od začátku jsem byl útočník. Během tréninků mládeže se možná někdy stalo, že si obránci zkusili v útoku a naopak. Mě to ale odjakživa bavilo v útoku, chtěl jsem dávat góly a ne bránit. (smích)

Nejsilnější zážitek z mladých let?

První mě napadá čtvrtá pátá třída, turnaj v Brně, Kometa Cup. Dostali jsme se až do finále, kde byla reprezentace holek. Dorostenky, 16 nebo 17 let, my byli malí prcci proti nim. Prohráli jsme to finále 1:0, gól nám dala Natka Mlýnková, která hrála s námi ve Zlíně celou dobu.

V šesté třídě jsme jeli na další turnaj, myslím v Jihlavě. Zase jsme se dostali do finále, kde jsme prohráli se Spartou, ale rozdílem třídy, ti nám hrozně nasypali. (smích) Mě ale vyhlásili nejlepším útočníkem celého turnaje, to bylo mé první individuální ocenění.

A nesmím zapomenout na dorost, v prvním roce jsme postoupili na republiku a skončili jsme třetí. Moje největší medaile z let dospívání.

Měl jsi ve Zlíně nějaké své hokejové vzory?

Určitě, z doby, kdy jsem hokej začal sledovat pořádně, tak to byl nejvíc Petr Čajánek a jeho obdivuhodná kariéra v NHL, KHL a reprezentaci. Dále Petr Leška, Jarda Balaštík, Martin Hamrlík, zlínské legendy. Kdyby mi někdo v mladším dorostu řekl, že budu v A-týmu právě pod Martinem, s Béďou Köhlerem, Tomášem Žižkou, tedy s chlapy, na které jsem se chodil dívat, tak bych tomu nevěřil.

Přitom 2000/2001 byl silný ročník. S kým ještě jsi v kabině áčka?

Je tam se mnou Vojta Dobiáš, s ním to táhneme spolu od mladšího dorostu. On byl trochu starší, šikovný, vždy byl tím lídrem, co hrál první lajnu. V juniorce nás pan Mařák spojil ještě se Sebastianem Fajkusem dohromady, hráli jsme pořád spolu, sedli jsme si herně i lidsky. Od mladšího dorostu jsem potkával další o rok starší kluky, co jsou teď v A-týmu – Michala Kořénka, Matyho Hamrlíka, Honzu Dluhoška…

Do extraligy jsi vtrhnul, máš odehraných 19 zápasů, to je poměrně raketový start.

Start je to určitě úžasný. Poprvé jsem okusil chlapský hokej loni v Hodoníně, poprvé jsem hrál před diváky. Letos jsem začal přípravu s A-týmem, hned jsem naskočil do Generali Cupu. A po jednom utkání v Přerově přišla i premiéra v extralize. Jsem neskutečně rád, že jsem dostal od trenérů šanci. Někdo na ní čeká dlouho, někdo se jí ani nemusí dočkat.

Co bylo při přesunu mezi seniory nejtěžší??

Největší skok to byl silově. Tím, že nejsem velké postavy, tak pro mě bylo a stále je nejtěžší přizpůsobit se fyzicky. Jinak je hokej rychlejší, na všechno je méně času, borci jsou zkušenější, jinak vidí a čtou hru. Oproti juniorce je to hodně velký rozdíl.

První start v extralize proti Hradci, jak na to vzpomínáš?

Byl jsem šíleně nervózní, to já před zápasy bývám vždy. Zároveň se mi ale splnil sen, při prvním buly to ze mě všechno spadlo a moc jsem si to užil. Jen velká škoda diváků.

Nastoupil jsi vedle Pavlů Sedláčka a Kubiše. Pomohli ti nějak?

Určitě ano, hlavně v obranné práci, kde mám stále rezervy. Říkali mi, co zlepšit, jak se v extraligovém hokeji řeší různé situace, najíždění

hráčů, všechny tyto maličkosti, které rozhodují zápasy. Pro mě to byla velká škola, užitečné rady. Ale nebyla to jen moje lajna, povzbudili a pomáhali mi všichni v týmu, říkali mi, ať si to užiju.

Koho v kabině A-týmu sleduješ nejvíc, od koho se učíš?

Určitě Bedřicha Köhlera. Hodně se mi líbí také Tomáš Fořt, jak umí pracovat do obrany. Tonda Honejsek jako ofenzivní útočník, jeho je zase paráda sledovat směrem do útoku, co dokáže vymyslet za věci. Obecně se ale snažím sledovat všechny a pochytit co nejvíc.

V sestavě nastupuješ vždy vedle zkušených hráčů. Je v tom nějaký záměr?

Je to tak, s Pavlem Sedláčkem hraju nejčastěji, odehrál jsem vedle něj snad všechny zápasy. Často bývám v lajně také s Jirkou Ondráčkem. Možná to je záměr trenérů, ale do toho já nevidím, ani nad tím nepřemýšlím, prostě hraju, snažím se pomoct týmu a zároveň pochytit co nejvíc.

Hradec je ti letos osudný, první extraligová branka, jak na to vzpomínáš?

Pořád je to neskutečný zážitek. Už jako malí kluci jsme snili o tom, jak budeme hrát extraligu, navíc ve Zlíně, odkud pocházím. Doteď z toho mám husí kůži, když si vzpomenu. Pavel Kubiš mi to krásně předložil o beton, jeli jsme dva na jednoho. Zápas jsme bohužel prohráli, jak se říká, vyměnil bych to za výhru, ale lhal bych, že nejsem rád.

Na branku jsi čekal pouze 9 zápasů, jak tě to potom ovlivnilo?

Určitě hodně, hlavně z pohledu sebevědomí. Cokoli se v zápase povede, tak to hráče nabudí, začne si víc věřit. A ta branka mi ukázala, že to jde, že musím bojovat dál a třeba přijdou další zásahy.

Tvoje cesta vypadá snadně... Přišly i nějaké krušné časy?

Samozřejmě se mi stalo, že přišly horší zápasy, nedařilo se mi nebo se něco nepovedlo, tak to bývá, je to sport. Od začátku jsem ale hokej miloval, bavil jsem se tím, těšil jsem se na tréninky, zápasy. Nikdy jsem ani nepřemýšlel, že bych chtěl kvůli něčemu skončit.

Jaký by byl recept k úspěchu od Matěje Sebery?

Citoval bych Davida Pastrňáka – nejdůležitější je bavit se hokejem, milovat to, nedělat nic na sílu nebo se nechat tlačit rodiči, to nikdy nemůže vyjít. Samozřejmě je potřeba na sobě makat, přidávat si navíc, pořád se chtít zlepšovat a posouvat. Zadarmo v hokeji nikdy nic nepřijde, je to spousta dřiny.

Nová služba na webu:
BAZAR VÝSTROJE

Máte doma nepoužívané hokejové vybavení? Nebo naopak nějakou část výstroje sháníte? Zkuste svou nabídku nebo poptávku vyvěsit na webové stránky klubu. V záložce Mládež najdete od letošní sezony bazar, jehož prostřednictvím si mohou rodiče dětí navzájem pomoct.

Vložení inzerátu je velmi jednoduché. Po načtení stránky bazaru klikněte na Přidej nabídku/poptávku a zadejte potřebné informace. Jakmile inzerát odešlete, zobrazí se veřejně na webové stránce. Případný zájemce se vám pak už může ozvat na uvedený kontakt.

Internetová stránka bazaru je **www.beranizlin.cz/bazar.asp**, případně jej na webu zlínského klubu naleznete v záložce Mládež.

„K vytvoření bazaru nás vedla snaha oživit, co mezi rodiči fungovalo v dřívějších letech. Věříme, že obzvláště v současné nelehké situaci by to mohl být nástroj, který pomůže hokeji být o něco dostupnější většímu množství dětí,“ vysvětluje sekretář mládeže Tomáš Jankovič.

„Jedná se především o službu pro rodiče. Byli bychom rádi, kdyby rodiče výstroj po svých dětech raději odprodali, než aby ji nechávali v garáži nebo ve sklepě a pak vyhodili. Může se také stát, že některé nabízené vybavení odkoupí přímo klub, aby ho následně mohl bezplatně půjčovat svým hráčům.“

zlín.
PSG
Continental
topnatur®
Navláčil
B&B hutní materiály
MPL STAVEBNINY
Kredit® Gonvarri Material Handling
CESTA KE HVĚZDÁM
Zlínský kraj
SEVEN ENERGY

/beranizlin.mladez